

bune speranție; însă — de la marturismu, că ele la noi n'au fost esagerate, par că și asi cum le nutriam, au fost pre mari, căci — ceea ce a încredută noastră atenție în această privință, totu nu potem să vedem vre unu progres mai însemnat măcar pre acestu teren, dela care mai veros se conditionează viitorul nostru, fon de a căruia serioză, buna și neîncetată cultivare — in *nici nu se va pot face România!* —

Eta să o corespundă directă în această privință. Ea este, a cuiu barbatu de speciație și — deci ea scie și ni vorbesc mai lămurit u si mai positiv.

Bucuresci, la Craiușul anului 1874.

Amat domni și la Albina! Ori căte epistole primești dela conoscutii din partile dvostre, mai vertosu în vecină Transilvania, prin tōtē sum reflectu la cele ce se petrecu din colo si la luptă ce ati inceputu — asiā dicendu, pentru conservare, pentru *existenția-ve amenintata astăzi de grău*. Mi se face întrebarea: deca — avem din căci unu publicu cugetatoriu, carele s'ar interesă de luptele fratilor de pe Carpați, măcar cindu foile dvostre? și că oră, măcar aici, în această tiere curată românescă, romanismul se intaresco prin cultura națională generale si prin deschiderea cîșcintiei???

Ah! Este vorba, că — ati dor, că — măcar să vîdă sîse scie — cei de unu sang, despre martirii ce indurati pentru conservare a sangelui, simăcar să aveți mangaiarea, că — romanismul totu progresă.

Pricepu, unde se tîntesce. Da, este chiar ca lumină sôrtelei, că — luptă dvostre valoare și pentru noi și că progresele noastre ar dă nutrement romanismului peste totu!

Dar la noi — astăzi mai vertosu, o usură a ocupării spiritelor, în cătu — cu dorere că se marturisescu, că — nu sciu, nu vedu, nu cunoscu — intre toti romanii nostri cei mari — din gura, mai nici pre unulu, care să cugete la ceeace ve cugetati dvostra, și să se interesedie de ceeace ve interesati dvostre, se interesedă foile dvostre.

Devenindu — la unu domn profesor — vediu „Albina.“ „Ei bine, cine se ocupa aici de „albina“? întrebai. — „Me ocupă eu, si-o adun și o punu bine, pentru generatiunea viitoră,“ — i fă respusul.

Apă — nu e acăsta cea mai eclatante dovadă, despre decadentă națiunei romane în România libera?

An ajunsu tempulu, să vedem cu ochii, din'a li mediadi, cum se incuba strainul și strainimulu in patrimoniu românescu; în cătu de acum se pote precalculă si conchide, că — că lucrurile ar merge totu p'asta dungi, în secolul viitoru România va prezenta Românilor ce voru mai remană pana atunci, o iobă totu asiā de trista în privință averii, si naționalității, precum ni presenta noa astai Banatulu, Transilvania si Bucovina cu Besarabia!

Apoi daca vom mai înregistra ca faptu complinitu *legea instructiunii*, votata de corpul legiuitorie, cu care actualulu ministrul înstructiunii publice voiesce să indiestredie progresul românescu în această tiere română, — de securu potem dice inca de acum, că romanismul nu va prosperă nici în sciinția, nici în arte, nici în industria. Ce progresu se poate aștepta de la instructiune, — cindu-l în tōtă România se impună să internele se desființeze; instituti care pana cumva existau ca nesec pînă adepoturi pentru tenerimea studișă ce se redică din opinie româna! cindu tōtă, dicu tōtă gimnasiile din tiere, au să se stramute în sole reali; par că întrăga România peste năptă să arătătă în Belgia, tōtă — numai din industria și meserii!

Apoi, cindu e vorba despre scolele urbane si învățământul în comunale rurale, — acolo intuñereculu nașinței va remană ca și pana acuma; căci cu medilōcele cari se dău în bugetu, nici odată nu vor potă redică o instructiune de înaintare serioză. Fara bugetu suficiente nu se va potă inaugura unu progresu în orice ramură de cultură; apoi la

bugetulu instructiunii, pe anulu viitoru, în locu să se mai adaugă, se reduse cifra cu vre o căteva sute de milii! Despre tōtă acestea opositiunea în sedintă de miercuri 18 decembrie a tenu tu desbatere serioză si furtunăsa cu majoritatea guvernamentală a camerei, chiar facia cu ministrul instructiunii publice; dar — eu tōtă argumentele cele tari, guvernul a reportat victoria. — Vom vedea după serbatorele Craciunului, ce va remană și ce se va mai modifica la desbaterele legii pe articoli; căci toti cetățenii, — cari au copii de scola, sunt îngrijiti despre creșterea ce li se croiesc. Bătrâni parinti au ajunsu, în cătu ei senzori nu mai sciu, la ce să-si aplice copilasii; — căci ei vedu că guvernul prin acăsta lege, tindându a micsoră numerul competenților la funcțiuni de statu, — dorindu-doră a pastră acestea excludențe numai pentru copii coloru cu influență protecționii puternicilor diloi, — în locu să sporășea, reduce instructiunea si cultură.

Cu aceste espuse mi-incheiu respusul, prin pretiul făoașă a Dvostre, am vrut să-lu adresez multora. Dieu pe seurtă, că în privință educatiunii și a înaintării neamului romanu în cultura, tōtă medilōcele său unelelțire sămena la noi cu cele din colo, pre cătu am potut să le cunoscu, ca ou cu ou.

Am pot să dicem magiarului cu poetul nostru:

„Pasere din colivie,
Sărtea ta cu sărtea mea,
A legatu o amică,
Carea — credu că va tiené!“ — bp.

Gratz, în decembrie 1874.

(La cestiuina înfintiandă universității în Bucovina.) Vinu, stimate domnule Redactoare, a vi reporta urmatorul evenimentu din viață publică a junimii române studișă d'aciei.

Articolul DVostre din nr. 88 alu Albinei, referitorul la pericolul de germanizare a Bucovinei prin înfintarea unei universități germane în Cernăuti, a aflatu unu re-

sunetul său săpăt. Căci — se intrăga junimea româna întrăga mară pe mercari în 23. I. c. și întrăga unu număr frumoselu de teoriu din ceteră cunaturi ale quondam Dacicii cîsă chiar și trans-carpatine, în care adunare, condusa de dr. jur. Demetru Balasius de Lissa, s'au decisur urmatōriile.

1) A se petitiona la locurile competenți, (la Dietă austriacă, la metropolitul Bondella, eventualmente chiar la Majestatea Sa, Imperatul,) ca la înfintiandă universitate din Cernăuti, limbă romana să fie limbă de proponeri pentru studentii români, și acăstă celu pucin la facultatea juridica si filosofica, deca cumva la cea medicinală pentru inceputu n'ar fi posibile.

2) A se apela directminte către intrăga tenerimca studișă româna de dincoci de Carpați, anume către studentii români de la facultățile din Viena, Pesta, etc., ca și densii să ajutore intreprinderea naștră, constituindu-se în comitate, cari cu armă logică și a moralei, să agite pentru realizarea acestei idei.

Cu esperarea afacerilor necesari să insarcinatu unu comitetu, constatatorul din persoanele dd-lor: Dr. Demetru Balasius de Lissa, G. A. Orescu, și A. Diaconu.

Audiendu despre intreprinderea naștră frății Serbi și Italiani, (cu cari noi Români traimu în cele mai intime relații,) s'au declarat deță forte multi, dintre Serbi aproape toti, că și ei bucurosu vor subserie petiunica năstră, deca cugetăm că ur folosi causei năstre. Asiā dăra speranță că petiunica năstră va fi subserisa de unu număr însemnatu de studenti de la facultățile de aici.

Credu că nu va fi fară interesu, pentru publicul nostru, deca voiu comunică cu ocale și unele estrase din discursulu tenerului nostru A. Diaconu, tenu tu în amintită adunarea a tenerimei:

— — — La vrăun ajutoriu din partea statului, pentru înfintarea unei universități române în Transilvania, sub imprejurările dacia, nici nu ne potem cugetă; preț intelectul guvern din Budapesta aflat mai necesar, a intrebuită cruntii denari ai sermanelor popore — pentru edificarea de bulevard — în frumosă capitală magiară

și altoru intreprinderi de lussu, decătu pentru înfintarea de institute de învățământ pentru poporele nemagiere din tările de sub coroană santului Stefanu.“

Sub aceste imprejurări, semitărău o vina bucuria, audindu că se va crea o universitate în capitală Bucovinei.

Dupa cum serisera unele diare vienesă, metropolitul Bondella ar fi dejă contielesu a pune la dispoziție guvernului austriacu o parte din însemnatul fondu religionariu gr. or. din Bucovina, pentru redicarea nouoi universități. Asiā dăra universitatea din Cernăuti se va înfintă cu bani românesci, printr-urmare, după dreptate ar avea să fie romana. — Dorere insă, lucrurile stă altu-fel! Dreptatea nu înfloresc astăzi!

„Cu ocazia desbatelor din Dietă austriacă, ministrul Stremayer declară fornic și sfîrșita, că limbă învățământului la înfintiandă universitate, va fi excludențimente cea germană; pentru că numai astfelu și va împlini Austria misiunea să, de a lăti cultură germană în Orientă!

„Astăzi se însemnează, că nouă universitate nu se crează numai pentru redicarea culturăi în Bucovina, ci pentru a propagă directiunea germană în Orient; pentru a germaniza mai întâi Bucovina, apoi succesive și tările învecinate.“

„O universitate eschisivă germană în Cernăuti, nu ar fi altă, decătu unu pioniru poternic alu Germanismului, pre calea sa către Marea-Negru; unu pasu mai multu pentru realizarea massimei filosofului germanu Fichte:

„Deutschland bis zum schwarzen Meer.“

„Temesiana și Bucovina, dăou dintre cele mai frumosse și mai avute fice ale betrancei Daciei, sunt de prezente cele mai espuse și mai pericolate de Germanismu. În ambele colonistii germani, protectionati de susu, se immultescu din anu în anu mai tare, — într'unu gradu inspăimantatoriu pentru străvechi locuitorii români. Tienuturile cele mai fructifere din aceste tari, sunt deja ocupate de nemți. Nemții se latiesc și înavutescu, și Romanii în aceeași proporție scadu și seracescu. Pamanturile române devinu totu înlocu posesioni straine, devenindu astfelu poporul nostru unu popor de proletari, de oameni ajunsi la sapa de lemn! — Dăea vor merge lucrurile totu asiā, și Români vor remană totu în letargia de pana acuma, apoi în decursu de cătu-va seculi vom deveni aceea ce au devenit poporele slave dintre riurile Elba și Wistula, adeca vom fi mereu asimilati său prefaciți, securu de poternicul elementu germanu. Germanismul, domnii mei, Germanismul și er Germanismu și celu mai mare și poternicu inamicu alu națiunei române — în viitoru! Politicii austriaci, asemenea ca și cei magiari, nu mai consideră astăzi instrucțiunea publică pentru de a creă prin trensă cetățeni intelligenti, ci — de unu medilōc pontră stăpîrea naționalităților negermane și nemagiere.“

„Acestu pericolu supremu, speru că va deșteptă odată România. România din Austro-Ungaria ar trebui să pretindă rezoluțu și energicu, petitionandu din tōtă părțile la Imperatia, la persoana ce sădă asupra luptelor de naționalitate și partida,* ca poterile executive să respecte legile sanctionate, ce prevedu în modu lamarită egală în dreptătire a naționalităților în tōtă afacere de statu, deosebitu ale învățământului scolaric inferior și superioru.“

„Dăea vom privi și de astădată cu nepăsare la cursa ce ni se pregătesc prin înfintarea unei universități germane în Bucovina, atunci nu va trece multu tempu, și Germanismul va nimici tōtă semnificativă națională din animele tenerei generatiunii.“

„Archiducele Rainer, calatorindu în anulu curintă prin Bucovina, anume și prin Suceava, vechiă capitula a Moldovei, rezidența marei Stefanu, a declarat solenelu nașteala anteriorităților scolari dela gimnasiulu de acolo, numită gr. or. romanu, — că una poporul nu se poate cultiva în alta limbă mai bine, decătu numai în limbă sa specifică națională. Prin urmare ar fi la timp, ca România să facă intrebuită de această nașteală declaratiune, petitionandu, ca la nouă universitate din Cernăuti, ce se va redică mai cu-

săma din medilōce române, limbă romana să fie declarata de limbă a învățământului pentru studentii români.“

„Avem totu dreptulu a pretinde asiā ceva, — abstragandu de la tōtă altele, și pentru aceea, căci după cum se sună, nouă universitate se va crea din medilōcele marei fondu religionarii gr. or. romanu, a căru baza să aibă prim principii Moldovei.“

(Acăi urmă o seurtă schită istorică asupra fondului relig. bucovineanu.)

„... Si asiā o parte a acestui fondu roman de multe milioane să arătă preface prin pangormanistii din Viena în o armă puternică în contra Romanismului!**

Dăea într'adeveru să arătă acăstă, atunci osamintele acelor bravi Români, cari au crezutu acestu fondu, osamintele marei și santului Stefanu, immormantat în pamantul nefericitei Bucovine, vor blasphemă din sarcogru pre nescă urmatori lasi, pre o generație dege nerata; se vor căi, că au versat atâtă sânge românesc la Resboieni — Valea-alba s. c. l. pentru națiunea și religiunea noastră — pentru forțarea unui neam multiamitoru!“

„Susu deci Români, la aperarea Romanismului!...“

„Despărirea Romanilor de drepturile și fondurile lor, împedescerea lor de a se cultiva în limbă lor maternă, nu este: nici în interesul imperiului, nici chiar în alu dinastiei.“

M. Scaevola.

Media, în 20 dec. v. 1874.

Onorabile Redactoare! A potruncu pre-totindenia faimă, ce o latira din vecinele băi Erçulan, cumca acătă-vă septembri, cei din vecină Romania, cu mana armată dedera navală pe teritoriul nostru, alu santei coroane, ca să ne cucerește pre noi și să ne rapescă pamantul.

Multi, cari conoscu omenii și imprejurările vor fi risu de deschișată faimă; ei, dar luerul nu e gluma nici siaga! Toamna văzuse vestea pe tava, său în armă a acelei templări, asupră reportajul a facut la stepănește românașă și româniștră baronul, administrator de... că fi dispus foră acasă, că — să răspundă unu despartimentu de militia, pedestri și calareti, cari — să împedescă atacurile vecinilor români!

Apoi sciti, ce făliu a fost acelui faimosu atac de ocupare și curcerire?

O societate de venători urmarindu unu ursu vulnerat, au trecutu — dăra foră și observat — linia demarcationale dintre ambele tari! Atăta este totul. Luerul celu mai nevinovat sub sără, luer ce s'ă intemplatu și pana aci mai de căte ori, foră insă ca administratorul să se intemplată și strigatu alarmă! și să se fie facuta de risu și bajocura popornul.

Apoi acești oameni vrăi să cucerește și stepănește Orientalul! Aceastia, cari se spăra de tōtă sniferă de ventu și cari — apăsa și vătăma în molu brutalu poporale, de frica de ele!

Unu graniceriu.

Beiusi, în 25 dec. 1874.

Multu stimate domnule Redactoare! Totu unu candu provedită să indură spre bunul nostru popor, i a trăsul perio-dicaminte atari meteori, atari străluciti barbati, cari indrestrati eu virtuti alese, s'au nisuitu și reînaltă giuntea românescă la acea pusă în concertul poporilor, ce-i compete după numerul, după însemnotatea și după multe insusiri omninente, ce cu frunte înaltă potem dice că lo posiede. Acestoru nisunticu eminenți avomu mare parte de a multiem, că conștiința națională în corpul națiunei române, nici odată n'a încrezută cu totalu, că în butul tuturor restrâșilor din trecutu, în butul tuturor opiniilor adversarilor nostri seculari, toti Români au remaișu un'a: un'a în limbă, un'a în datine, un'a în credințele și aspirațiile loru!

Memori'a unui astfelu de barbatu a servit o săjunie studișă de la Gimnasiulu de aci, respectivă *societatea de lectura*; — înțilegă pre Samuil Vulcanu, regeneratorul idei naționale la România din Crișana, — candu la 9 ore tienendu-se parastasul închinat în biserică gr. c. locale, pre langa

* Deceau ar stă!

Red.

**) Deceau dejă să aibă!

Red.

assistintia unui publicu numerosu, dupa finis-
reaservitiului divinu, publicul si-a indreptat
pasii catra edificulu gimnasiale, spre a ocupă
locu in sal'a decorata specialminte pentru
acesta solemnitate, decorata cu imagini na-
tionali, cari fecera cea mai placuta impresi-
une asupra ospetilor presenti. La 11 ore,
sosindu rss. d. presedinte *Theodoru Kováry*,
canonicu si diriginte gimnasiale si corul instrumentale intonandu unu imnu ocazionale,
dlu conduceatoriu, *Vasiliu Lesianu*, print'um discursu domnu, in care cu cuvinte alese,
descriendu cultulu barbatilor mari, s'opulu
societatii si poterea vitale a Romanului, de-
chiară siedint'a de deschisa. Siedint'a a de-
cursu conformu programei, esecutandu-se cu
o acuratetia, care a satisfacutu pro deplinu
acceptarei ospetilor adunati; fiindu diletantii
in continuu intimpinati de aplause frenetice;
la finea carora domnul conduceatoriu, ascun-
diendu de nou tribun'a, multiam publicului
pentru interesarea atatu de viua si partin-
rea atatu de caldurosa, ce a manifestat si
manifesta facia de intreprinderile junimeei stu-
diouse, pre carea o conjura, ca se urmedie in
tote faptele si pasii — marelui barbatu si
mecenate. Publicul in urmarea acostor'a se
indeparta, ducendu cu sine cele mai dulci su-
veniri.

Tenerimea este decorea nostra, fiindu
ca este venitoriu natuinei, carea docci in
atatu ne indreptatiesee la o mai mare spe-
rantia, fiindu ca se conduce de nescari bar-
bati bravi, in fruntea caror'a stă unulu, in-
caruntitulu in merite, atatu pre terenul ba-
sericescu nationale, catusi si in sublim'a mis-
siune a instrutiunei, unulu carele pre
langa tote ocupatiunile sale multe, cu tactica
fina, cu inteleptiune rara si cu amore parin-
tesca supravighiadu destinele acestei societati.
In semnu de multiamita pentru orele
placute i-poftim, ca se lu potemu vedé catus
mai multu tempu in fruntea acestui Insti-
tutu. Faca ceriulu, ca natuinea romana se
posida totudeau'a o astufelu de tenerime
brava si asemenea barbati zelosi! (Aminu!
Red.) —

Unulu dintre cei presenti.

L. Lugosiu, in 20 dec. 1974.

(Alegerea de notariu cercuale in Ceresiu-
Temesiu, comitatul Carasiului,) er ni dede o
proba, ce pucin li pasa dominilor nostri
magiari de santien'a legilor tierii. Legile
sunt, pentru d'a insielă lumea, se ne crăda de
civilisati, si pentru d'a amagi poporul, se
crăda că are dreptu! Vai de dreptulu popo-
rului — in manele spurate ale domnilor!!

Dupa-ce toti dregatorii si servitorii
orariali in preser'a alegierii cutrericara comu-
nele notariatului, „cortesindu“, adeca pre d'o
parte promitiendu care de care lemne din padu-
rele statului celor ce voru vota langa omulu
stepanirii, er pre cei renitenti amenintiendu
ii in totu modulu, — sosi diu'a de 16 a curiu-
tei, diu'a de alegere.

Aci—ca se vedi! Dlu pretore Szende
László, altfelu nepasarea impeltiata in ofi-
ciu, — aci pasi la medilocu cu o velva rara,
recomandandu pre unu anumitu *Vancea*, ca
ginere a colegului seu *Szivos*, din Lugosiu,
er in contra celor alati competitinti facendu
felu de felu de exceptiuni si in fine — for-
tiendu puneroa in candidare a lui *Vancea* si
a duoru — cu totulu neconoscuti poporului,
— apoi aduse pre alegotori la votare, dar
cum?! Aduse voturi nejustificabili si prin
abusurile cele mai evidinti, mediloci, de toti
omenei de bine, stimatori legii, unii tacendu,
alii protestandu — parasira loculu de alegere,
er 57 de voturi ajutara dlui pretore Szende
a triumfa — asupr'a dreptului si a-si scote
pre protegiatulu seu de notariu!

Firesce ca protestulu celoru vatemati
si indignati — nu se ia in consideratiune, —
ca dora nu de aceea facu domnii abusuri, ca
se respectedie protestele! — dar tocmai
pentru aceea eu tienu de lipsa, a constatá in
publicu, cum domnii calca in piciora sanctie-
ni'a legii si juramentulu loru de dregatorii
dupa lege.

Cea ce mai multu a suprinsu la acesta
ocasiune a fost, zelulu, velva, ce desvoltă
dlu Szende la acesta cortesia ex offo; precandu
— drumurile in cerculu seu au devenit u-

mai passabili, — socotelo chiar ale notaria-
tului acestuia mai nerevediute de candu este
dsă pretore, — preliminarul pe 1875
nici pona astadi ineuviintiatu, etc.

Cei-ce la acesta ocazie, cu multa
caldura si energia aperara legea si dreptulu
poporului, si incercara a infréna abusu —
au fost, mai vertosu duoi preoti romani;
I. Ignatoni si G. Gasparu; adeverati pastori
ai turmei, dar — turm'a era sebsa din staulu,
si — numai pucine capre retacite — jucau
dupa cum li fueră lupulu! *Unu martore*

Carei-mari in 8 ian. n. 1875.

Onorabilu Redactiune a Albinei! Ve-
numu prin acest'a a Ve rogă, se binevoiti a luă
notitia in pretiuitele colono — despre urma-
toirele:

Societatea de lectura dela gimnasiulu mare
din Carei-mari, intemeiata numai in anulu tre-
cutu, conformu statutelor sale, si-a inceputu
siedintiele si estu tempu, la inceputul lunei
lui decemvre 1874, alegendu cu unanimitate,
de voturi oficiali, pre urmatorii membri ai
sei: de vice presedinte pre *Ivanu Buteanu*,
studente de clasa a VI, de notariu corespondinte
pre *Ales. Gozaru*; de notariu pentru sie-
dintie, pre *Dem. Filipu*, de percepto pre *G. Buteanu*, si de bibliotecariu pre *G. Béres*, toti
acesti din urma studenti de clasea a V.

Notificando acesta deschidere a societati
noastre tenere, venimus totu odata a rogă,
ca se nu pregetati a sacrifică pucinu locu si
impartesirilor acesteia in colonole multu
pretiuitului diuariu „Albina.“

Teodoru Dringou m. p.
conducatoriu.

Alessandru Gozaru m. p.
notariu corespondiente.

Jamă in decemvre 1874.

(Rectificare si resp. respingere.) In
nrulu 94 alu organului „Albina“ apară o co-
respondentia de L. Oravita cu signatur'a
„p. p.“ unde se tractădespre alegerie de
judi comunali prin comunele cercului meu, si
anume mi se fece imputare din partea dlui
corespondinte, ca in comunele *Mircovatii* si
Berliste a-si si impededat prin fortia armata
si volnica eserciarea dreptului legal; prin ce
nascendum se conflicte agere, asi si arestatu si
maltratatu mai multi din poporu! —

De orece starea adeverului nu poate valo-
riza alegorile dlui corespondinte „p. p.“
din caus'a ca: in Mircovatii s'a alesu antis-
ta comunala cu *clamatiune*; era in *Berliste*
eu o majoritate eminenta, si astu-feliu fiindu
alegerea in ambele comune acompaniata de
cea mai mare ordine si linisce, nu am aflatu
de necesariu a face macar o admonitione ale
getorilor, necum se me demitu la „arestari
si maltratari“:

Dechiaru deci pre falsificatoriu ade-
verului — in person'a dlui corespondente „p. p.“
pana atunci de calumniatoriu reputatiu
si impertinenti,* pană candu nu va deveni
realminte in puseciunea arogata, de a docu-
menta abusurile assertionate si atribuite per-
soniei mele! —

Ce se atinge in fine despre placerea
octroata mie, ce asi afla-o secerandu laude,
mi-permitu a nota, ca: in eserciarea agendelor
loru mele oficiose, nu aspiru la nici o recu-
noscintia, si sum totu de a un'a paratu cu con-
scientia curata, a ratiocină despre totu pa-
siulu intreprinsu! Scopulu si ocupatiunea
mea nu e venare dupa popularitate, ci in catu-
mi-compete, in sensulu legilor, procederea
strictu-corecta si esoperarea respectarii a
acestor'a. —

Bela de Biró.
jude cerc. administr.

*) Declaratiunea si resp. condamnarea este
esagerata. Noi — potemu admite, ba dupa espe-
ctoratiunea de facia — trebuie se supunem, ca
corespondintele nostru a fost sedusu, seu mistificat
prin informatione falsa: dar deosebita onorabilitatea
si chiar leialitatea sa avem probe, cari eschidu
absolute presupunerea de tendintia reputatiu, de
„misericordie“, „ticlelosia“, „infamia“! — *Red.*

Multiamita noastre cordiale,
tutororu amicilor si connationalilor nostri,
cari priu scisori si cu telegrafulu ni gratu-
lara la anulu nou, estu tempu mai multi ca
ori candu alta data, mai vertosu din partea
celor de la opinca! Gratulamu si noi ac-
lora, si peste totu tutororu Romanilor buni
si de omencu!

Red.

Varietati.

(Necrologu.) Din Valiugu, comit. Cara-
siului ni se scrie despre reposarea de curen-
du a colo a unui a dintre cei mai buni si zelosi
comerçanti ai nostri, cu numele *Alessandru
Dragulovicu*, omu forte vedutu prin starea sa
materiala si prin portarea sa morală si natio-
nală. Densulu ajunsu abia etatea de 55 ani si
cadu in momentu fora urmatori.

Fie-i tieriu'a usiora! —

(Aiuri si la noi!) Capelanul rom.
catolicu din *Aschaffenburg in Germania*, s'a
pusu si elu, precum se intempla desu si pe
la noi, a tione o predica in cærciuma. In acea
predica Santsa sa espektorandu-se aspru asu-
pr'a Imperatului *Wilhelm*, lu numi pe acest'a
hotiu, (Spitzbub;) prin ce cadiu in mana
judecatii, er acesta lu condamnă la arestul de
patru luni! La noi, in dulcea nostra mama
patria magiara, tribunalulu criminal de
Pesta, condamnă pro bietii fosti graniceri,
numai pentru ca nu voiau se seie de *Regale
Ungariei*, de carole n'au mai auditi in vieti'a
loru, — ci de *Imperatulu Austriei* si de stepa-
nirea acestui — măcar ca esto totu aceea, ii
condamnă la unu, doui si trei ani de temnitia
greia!

(Influintia spiritului de confessiune asu-
pr'a culturei poporului.) In *Prussia* — nici
dusmanii de morte ai stepanirii nu potu
afirma, cumea legile seu stepanirea ar face
deosebire, incatul pentru administratiune s
cultura, — intre catolici si reformati, seu alte
confesiuni; si totusi — éta pana si astadi, ce
disertia se aréta intru desvoltarea culturala
la unii si la altii. Dupa cele mai noue date
statistice, la catolici, intre 100 de persoane,
treceute peste 10 ani, celu pucinu 18 se ga-
sescu „analfabetice“ adeca cari nu sciu ceti
si scrie, pre candu intre reformati — abia
7-8 asemenea! — Este unu adeveru pro-
batu, ca nu tote confessiunile d'o potiva fa-
vorescu culturei! —

Rogare!

Rogu pre stimatii domni, cărora le-am
transis u inca in anulu 1870 — brosire din
cartea ce-am tiparit si eu, intitulata: „Ba-
lade populari“, se binevoiesca a-si aduce
aminte de cele de pe acel tempu, de multu
treceutu, si — seu se-mi tramita costulu, seu
se-mi inapoiedie brosiurele.

Am tacutu pan'acuma, fiindu totu
credeam, ca — dora... dora... ba
adi... ba mane; si fiindu ca imi-cadea cam
greu se me mai intoreu pentru atare tréba
catra acei Onorabili Domni, pre cari — cine
seie: ii voiu si superat, tramitiendu-li spre
desfacere o marfa atatu de ordinara, atatu de
reu cautata.

Rogu dura pre respectivii domni, se me
iere. Imprejurările de facia me indemna, ba
me silescu. De nar fi ce e, asi lasa tota tréba
in plat'a Domnului!*)

Iassi in dec. 1874.

Mironu Pompiliu.

Convocare.

Epitropila provisoria a fondurilor co-
mune dieceselor Aradu-Caransebesiu, in
8/20 ianuariu a. c. la 9 ore a. m. va tiené
siedintia plenaria, la care Onorabili dd.
membru din ambe eparchiile, cu tota stim'a
sunt rogati a participa.

Obiectele de peractat in acest'a siedin-
tia sunt:

1. Reportu generalu despre tote afac-
riile epitropiei, in anulu, spiratu.

2. Responsulu consistorielor eparchi-

*) Rogu cu tota onore si pre celelalte diu-
nale romane din Austró-Ungaria se binevoiesca a
da locu in colonole loru acestei provocari. —

M. P.

ali, datu la recorarea emanata din siedint'a
plenaria de 25 aug. 1874, cu privire la „Aucta“,
tassulu alu III, si contribuiri benevoli.

3. Cestinnea rogarilor pentru impru-
muturi.

4. Mai multe propuneru de interes si
importanta.

Aradu, 9 ianuariu n. 1875.
Dr. Atanasin Sandor, m. p. presedinte.
Atanasin Tudorescu, m. p. notariu.

Publicatii tacsabili.

Pentru amatori de carti

In librari'a lui *Piula Cieslaru* in Graz,
(Styria,) se afia de vindare opulu intitulat:
Resbolulu franco-german din an 1870 — 1871,
cu pretiulu scadintu de 3 fl. in locu de 8 fl.
Opulu constă din două părți; si contine
106 portrete a celor mai renomati barbati,
cari au jocaturu rol in acel resbolu, precum si
81 de ilustratii, ce reprezinta cele mai in-
semnate atacuri, in fine 7 charte geografice,
cari arăta totu odata locurile strategice a
ambelor armate.

1-3

NB! Acei Domni abonanti, cari au deja par-
te prima, potu primi si a dou'a parte cu pre-
tiulu scadintu de 1 fl. 50 ct. in locu de 4 fl.

Concursu.

Pentru parochia gr. orientale romana
din comun'a Ciuchiciu, — din protopresi-
ratul Bisericii-albe, care parochia deveni
vacante prin reposarea parocului Iosif
Lintia, se deschide concursu cu acea observare,
ca in 16 febr. 1875 dupa calend. vechiu, se va
tiené alegerea.

Emolumentele sunt: una sessione pa-
rochiala, birulu legiuittu, si stol'a usata de
pana acum, dela 140 de case; — si de ora ce
parochia acesta si are capelanul seu, alesulu
parochu va avea se dñe in totu casulu 1/3
parte capelanului de pona acuma din tote
veniturile parochiali.

Doritorii de a ocupă acesta parochia au
a-si tramite recursele loru, instruite cu tote
documentele prescrise in statutul org. bis.,
si adresate comitetului parochialu gr. orien-
tale din Ciuchiciu, dlui protopresbiter *Ioseph
Popoviciu* in Iam.

Ciuchiciu in 23 dec. 1874.

In co-tielegere cu Dlu protopresbiteru
tractuale:

1-3 Comitetulu parochialu.

Concursu.

Spre ocuparea postului de invetia-
toriu romanu in *St. Micolosulu-mare* comit.
Torontalului, indiestraturu cu emolumintele
de: 500 fl. anuali, 2 jugere de pametă sco-
lasticu, 5½ stangeni de lemn, din cai are a
se incaldu si scol'a, doue gradini, dinte cari
un'a e menita spre instruirea pruncilor in
economia si in gradinaritul, cortelul liberu de
două odăi, cuina, pivnitia, camera, grăsu-
curile si gradina, — se deschide concursu pana
in 4 septembrii dela prima publicare, pana
candu concurintii au a substanta recusurile
loru bine intoemite, comitetulu bisericescu —
scolasticu din aceeași comună, si a se pre-
sentă acolo spre documentarea destitutiei
loru.

Temesiora, 20 dec. 1874 Comitetulu
eparchialu-scolasticu.

2-3

Concursu.